कद्वद्भिः प्रगाथैः शमयंति तान्येभ्यः शांतानि कं भवंति. तान्येनांच्छांतानि स्वर्गं लोकमभिवहंति. त्रिष्टुभः सूक्तप्रतिपदः शंसेयुस्ता हैके पुरस्तात्प्रगाथानां शंसंति· धाय्या इति वदंतस्तत्तथा न कुर्यात्क्षेत्रं वै होता विशो होत्राशंसिनः क्षत्रायैव तद्विशं प्रत्युद्यामिनीं कुर्युः पापवस्यसं· त्रिष्टुभो म इमाः सूक्तप्रतिपद इत्येव विद्यात्तद्यथा समुद्रं प्लवेरन्नेवं हैव ते प्लवते ये संवत्सरं द्वादशाहं वासते तद्यथा सैरावतीं नावं पारकामाः समारोहेयुरेवमेवैता स्त्रिष्टुभः समारोहंति. न ह वा एतच्छंदो गमयित्वा स्वर्गं लोकमुपावर्तते वीर्यवत्तमं हि; ताभ्यो न व्याव्हयति समानं हि छंदो; ऽथो नेद्धाय्याः करवाणीति यदेनाः शंसंति. प्रज्ञाताभिः सूक्तप्रतिपद्भिः सूक्तानि समारोहामेति यदेवैनाः शंसंतींद्रमेवैताभिर्निव्हयंते यथ ऋषभं वाशितायै यद्वेवैनाः शंसंत्यहीनस्य संतत्या अहीनमेव तत्संतन्वंति ॥ २१ ॥

अप प्राच इंद्र विश्वां अमित्रानिति मैत्रावरुणः पुरस्तात्सूक्तानामहरहः शंसति· अपापाचो अभिभूते नुदस्व अपोदीचो अप शूराधराच उरौ यथा तव शर्मन्मदेमेत्यभयस्य रूपमभयमिव हि यन्निच्छति· ब्रम्हणा ते ब्रम्हयुजा युनज्मीति ब्राम्हणाच्छंस्यहरहः शंसति. युनज्मीति युक्तवती युक्त इव ह्यहीनो ऽहीनस्य रूपम्. उरुं नो लोकमनुनेषि विद्वानित्यछावाको ऽहरहः शंसत्यनुनेषीत्येतीव ह्यहीनो ऽहीनस्य रूपं; नेषीति सत्रायणरूपं· ता वा एता अहरहः शस्यंते समानीभिः परिदध्युर्;ओकःसारी हैषामिंद्रो यज्ञं भवतीं३ यथ ऋषभो वाशितां यथा वा गौः प्रज्ञातं गोष्ठमेव हैषामिंद्रो यज्ञमेव गच्छति. न शुनं हुवीययाहीनस्य परिदध्यात्क्षत्रियो ह राष्ट्राच्चयवते यो हैव परो भवति तमभिव्हयति ॥ २२ ॥